

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ - ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘΜ. 15
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Πειραιώς 13-Αθήνα

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΑΣΗΣ ΤΣΟΓΚΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΗΡ. ΡΕΒΕΖΟΥΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ-ΣΑΒΒΑΤΟ
11 ΜΑΡΤΙΟΥ 1944
Τιμή Φύλλου Δοχ. 15.000

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΗ ΜΑΝΤΡΑ

Του κ. ΑΤΤΙΚ

Από τον (ένα επίθετον) Αττίκ, εις την επιστολήν που το στείλαμε ζητώντας τη ταχική του συνεργασία έλαβame την εξής απάντησι:

Φίλε κ. διευθυντά,

Τιμή μου θεωρώ να συνεργασθώ με τόσους γνωστούς και εκλεκτούς μαέστρους της πέννας, τους οποίους μου αναφέρετε, εις το έπι το πλουσιώτερον και καλύτερον διαμορφούμενον περιοδικόν σας και θά προσπαθήσω να σας στέλλω, δια κάθε έκδοσίν σας, μία σελίδα γιομού, το όποιον με κοιλακεύετε διατεινόμενοι ότι έ, χω. Αν όμως, σάς φανή κάποιε ότι το έλλας μου έμωράνθη και ότι το χιούμορ μου έφθασε κατω του μηδενός, σκεφθήτε ότι και τα ειδικά φαιά κύτταρα που το παράγουσ πάσχουν, και αυτό, από την κυριαρχούσαν σήμερον πάθησιον παντός κυτάρου, την αποβιταμίνωσιν.

Επισυνάπτω, λοιπόν, το πρώτον χειρόγραφόν μου από μιν σειράν μικρών ιστοριών της: «Μάντρας» μου, άγνώστων ως έπι το πλείστον εις τους άπειροπληθείς αναγνώστας σας, εις τας, όποιās δίδω ένα γενικόν και ίσως γαργαλιστικόν τίτλον: «Πίσω απ' τη Μάντρα», δια να τας συνιδέσω και να έχουν ύφος σαβαροί συνεργάματος και όχι αναμειγμένους άνεκδοτων όπως είναι πράγματι. Όσο δια το δεύτερον χειρόγραφόν μου, να μου τηλεφωνήτε συχνά (άπό τηλεφώνον φίλου σας), άλλως, δυνατόν να το λάβετε όταν θά χρειάζεσθε το τρίτον διότι έξέρετε' δεν είμαι τεμπέλης άλλ' άναβλητικός!

Με άγαπήν
ΑΤΤΙΚ

ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΗ «ΜΑΝΤΡΑ»

Υπό τον τίτλον αυτόν, άγαπητοί μου αναγνώσται, θά στεγασώ διάφορες ιστορίες, διηγήσεις και ανέκδοτα έχοντα σχέσιν με τη «Μάντρα». Έτσι εβάρφισα πρό δεκαεσσάρων περιού έτών το, άν όχι έντελάς προτότυπον, πάντως περιέργον αυτό θεατρικόν είδος το όποιον μετεφύτευσα τότε εις την Ελλάδα, μιμούμενος ίσως άλλα συναφή θεάματα που είχα ιδή έξω, προσαρμόσας όμως αυτό εις την Ελληνικήν νοοτροπίαν. Έπενόησα μάλιστα και μερικέσ καινούργιες μηχανές (Trucks) που να αναγκάζουν τον Αθηναίο θεατή να διασκεδάξη με το τίποτε και να έκτροχιάζεται άσυναίσθητως από τα σίδερα της θρυλικής του σοβαροπρεπείας. Έπειδή, έν τούτοις, είναι ένδεχόμενον να υπάρχη και κάποιος μέσα εις την Ελλάδα που, να μίν ήρθε ποτέ στη «Μάντρα» μου, παραθέτω, προτού προχωρήσω, έναν έμμετρον ορισμόν της που έγραφα όταν την πρωτοάνοιξα παρά την Πλατείαν Αμερικης, εις τον αριθμόν 20 της όδου Μεθώνης. (13 Αύγουστου 1930).

Τι έστι «Μάντρα»

Έσσαρες τοίχοι, μία σκηνή, με μία είσοδο φθνή, Ένας Αττίκ χωρίς φωνή, Πού, μπρός ή πίσω απ' το πανί, Πότε γελά, πότε πονεί, Πότε μιλά μ' ένα χωνί Έπάνω, κάτω, όλο κουναί Έδρώνει: κ' οίκτον προξενεί.

Τρεις συγγραφείς ή ποιηταί Παντός στραβός σατυρισταί Είκοσι δυό τραγουδισταί Σαχλαμαρών έκτελεσται Κι' έν μόνον θήμα οι θεαταί Πού άν κ' είναι πρωταγωνισταί Τούς λένε «Σκάσο! έρε κουτέ!» Μά δε θυμώνουνσ ποτέ.

Αυτό ήταν—και ίσως θά είναι πάλι μία μέρα ή «Μάντρα του Αττίκ» (άν ζουν... οι αναγνώσται μου!) Και ίδου που έρχεται μόνο του το πρώτο ανέκδοτο.

Πραγματικό όμως και όχι της φαντασίας μου. Πραγματικό, όπως ο Άλλωστε και όλα τα άλλα που θά άραδιάσω πάρα κάτω. Διότι, άν από σκηνής της «Μάντρας» επιτρέπονται τερατολογίες, ψευτιές, άκόμη δέ και διαγωνισμοί ψευτιάς (όπου θά έπαιρνα άντα ο ίδιος το βραβείο, άν δεν ήμουν ο διοργανωτής των) έδώ, άπαγορεύονται οι ψευτιές άφου τά γραπτά μένουσ (Scripta manent).

Λοιπόν, το 1930, λίγες μέρες μόνο μετά το πρωτοάνοιγμά της, κάποιος ύποψήριος θεατής της Μάντρας, πήδηξε εις ένα ταξί, από το Σύνταγμα και φώναξε του οδηγού «Στή Μάντρα!» Αυτό έγινε ώρα δότμήμισι. Ο σωφέρ ξεκίνησε όλοταχώς και ο πελάτης έφθασε εις το θεατρικό μου... εις τας εννιάμισι! Τι είχε συμβή; Άπλούστατον! Ο σωφέρ, που δεν ήταν, φαίνεται, ένήμερος της θεατρικής κινήσεως της εποχής και άγνοούσε την... Ίδρωσιν της «Μάντρας του Αττίκ», έτράβηξε γραμμή για τη «Μάντρα της Αττικής», το χωριό που είναι στο δρόμο της Έλευσίνος. Κύριος έδε εις ποιον χιλιόμετρον τον έσταμάτησε ο έπιβάτης του δια να του δώσω περισσότερες οδηγίες. Το πάθημά του διηγήθηκε ο ίδιος ο παθών εις τον ταμίαν της «Μάντρας» και εισήλθε βιαστικώς. Ο ταμίας τώ ειπε εις τον διαχειριστήν. Ο διαχειριστής εις έμένα, και, έγώ, που τάλεγα όλα από σκηνής, εις τώ κοινόν.

Φώναξε, λοιπόν, κάποιος από την πλατεία.

—Καλά! βρε Αττίκ! πώς δεν κατάλαβε ένωρίτερα το λάθος του ο κύριος; άποκομήθηκε ο εύλογημένος προτού έρθη στο θεατρικό σου; Άλλος προσέθεσε «Μήπως συνόδευε κανένα θηλυκό με χαμηλωμένα τα κουρτινάκια;» Άλλος απάντησε—Τότε 58 δραχμές, δεν πλήρωσε πολλά! «Φασαγία, φωνές, ο καθένας εφίρισε άλλη λύσι στο πρόβλημα. Έγώ, δήτην για να επαναφέρω την τάξη, αλλά, κατά βάθος, γιάν να φροντίσω το κακό τους λέω—Βρε παιδιά! δεν είνε έτσι! και ο κύριος έξυπνος ήταν και χωρίς θηλυκό έφθασε εις το θέατρο! Τότε κάποιος μαντοράχαλος τζαμπιτζής, σκαρφωμένος εις τόν τοίχο φώναξε: Έ! τότε θά είναι από κεινούς που διασκεδάζουν μοναχί τους!» Έννοείται όλοι έσώπασαν και ίδιος ο παθών, με την άμχανίαν του όποιον διασκεδάσε όλο το πλήρωμα της «Μάντρας».

ΑΤΤΙΚ

—Εις το επόμενο φύλλο, πώς και γιατι έκανα τη «Μάντρα» και γιατι την ώνόμασα έτσι.

Με λίγα λόγια

Ο «Καλλ. Κόσμος» θά προσφέρει πάντοτε δωρεάν τις στήλες του σε όλους τους καλλιτέχνες μας, προκειμένου να διαφημισθούν τιμητικές τους παραστάσεις, άρκει να ειδοποιηθή πρός τοιποτ έγκαιρώς ή Διεύθυνσις. Δια πάσαν πληροφορίαν άποτεινεσθε προσωπικώς κ. Ηρ. Ρεβεζούλην Πειραιώς 13 1-2 μ. μ. άριθμ. τηλ. Γραφείου 55.171.

* Για το διαγωνισμό «σούιγκ» που διενεργεί στο «ΣΕ-ΝΟΥ» ο Σώτος Σιδιρέπουλος θά διατεθούν πλούσια δώρα από τα καταστήματα «ESPERUS», το άρωμα «ΓΙΟΧΑΝ ΣΤΡΑΟΥΣ» και το έργοστάσιον δεσμάτων ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ. Σημειώσατε την ήμερομηνίαν του διαγωνισμού. Τρίτη 21 Μαρτίου στο «ΣΕ ΝΟΥ».

* Ο κ. Γιάννης Τρίκκης άνάεωσε την εξαντλημένη πρώτη έκδοση του έρωτικού βιβλίου «ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ» με δεύτερη περιλαμβάνουσα και 30 κριτικές, που γραφήκαν, όταν πρωτοτυπήθηκε.

ΔΗΜ. ΜΠΟΓΡΗ

«ΦΟΥΣΚΟΘΑΛΑΣΣΙΕΣ», Κωμωδία σε πράξεις 4

Με την ευκαιρία που το θέατρο Κοτοπούλη ανεβάσει κατ' αυτός το έξαιρετικό έργο του διαλεκτού συγγραφέως κ. ΔΗΜ. ΜΠΟΓΡΗ «Φουσκοθαλασσιές» ο «Καλλ. Κόσμος» δημοσιεύει το καλύτερο σημάωμα του συγγραφέως όπου μάς αναφέρει πώς έγενεασθη το έργο του.

Έχω πάντα ζωντανούς στη μνήμη μου μερικούς τύπους Έλλήνων ναυτικών που γνώρισα στα διάφορα ταξείδια μου. Οι περισσότεροι απ' αυτούς ήσαν πραγματικοί άνδρες, σκυλιά στον κίνδυνο, άνθρωποι που άψηφοσαν την μανιασμένη θάλασσα και τον πιο άγριο καιρό, σωστοί θαλασσοδούκοι που διασχίζανε με μικρά ιστιοφόρα, από την μία άκρη ως την άλλη την Μεσόγειο και που τολμούσαν άκόμη, ν' άντιμετωπίσουν κι' αυτόν τον Ώκεανό.

Έδώ και κάμποσα χρόνια, σ' ένα καφενείο της Μασσαλίας γνωρίσθηκα μ' ένα καπετάνιο από την Κρήτη. Με κάλεσε στο καράβι του για να πιούμε Σαμιώτικο κρασί πουχε φορτώσει, όπως μου είπε, από το Βαθύ. Σάν κατέβηκα στο μούραγιο κι' αντίκρισα το αραγμένο, άνάμεσα σε πελώρια ιστιοφόρα, καίκι του, τρόμαξα.

—Καπετάνιε, τον ρώτησα, μ' αυτό το τρεχαντήρι ήρθες έδώ από την Σάμο;

—Και τί είναι ή Μαρσάγια, μου άπήντησε με υπερηφάνεια Έχω άρμενίσει στον Άτλαντικό με το καράβι μου κι' άκόμα πιό ψηλά στην Βαλτική.

Όλα λοιπόν αυτά τ' άθρηλα της θάλασσας διεπίστωσα πώς έχουμ μία καρδιά γιομάτη καλωσύνη. Είναι τίμιοι, ειλικρινείς φίλοι. Μιλούσαν με λαχτάρα, με αφάνταστη στοργή για τα παιδιά τους, τις γυναίκες τους, τους γονείς τους, τ' άδέλφια τους που είχαν αφήσει στην πατρίδα Ελλάδα.

Κι' έχω άκόμα γνωρίσει καλά τις Έλληνίδες γυναίκες των ναυτικών μας. Έχω δει αυτές τις γυναίκες να κάνουν τρία και τέσσερα χρόνια για να δούν τον ζενητερόν άνδρα, τον άνδρα που τους άφρησε μικρά παιδιά για να μεγαλώσουν, που τους έμπιστεύθηκε γέροντας γονείς για να τους περιποιηθούν. Τά νεϊάτα τους πολλές φορές περνούν σχεδόν μακριά απ' αυτόν τον άνδρα που πήρανε για σύζυγο. Και οι περισσότερες, ή όλόκληρη μπορεί να πή κανείς, δεν προδίδουν την συζυγικήν πίστιν.

Όλα αυτά γινήκανε άφορμή για να γράψω τις «Φουσκοθαλασσιές». Το έργο πρωτανέβηκε έδώ και λίγα χρόνια, στο θέατρο Αλικης. Ο θλασος τώ πήρε με μεγάλη στοργή και σημείωσε πραγματική έπιτυχία με πρωταγωνιστάς την Άλκη, τον Μουσουόρη, τον Νέζερ κι' άλλους εκλεκτούς ήθοποιούς του θεάτρου της πόρζας. Διάφοροι περιοδεύοντες θλασοί τώ έγνωρίσαν εις όλην την Ελλάδα και σημείωσε παντού έπιτυχία. Με συγκινεί άληθινά ότι ή μεγάλη μας καλλιτέχης Μαρίκα Κοτοπούλη έκτιμώντας την προσοχήά μου, τώ αναβιβάζει και πάλι με τον έκλεκτό θλασό της, από της σκηνής του θεάτρου «Ρέξ».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΓΡΗΣ

Στο προσεχές φύλλο:

- 1) Ένα περιφημο κομμάτι ενός εκ των άσων ευθυμογράφων μας που γνωστόυ έπιθεωρησολογράφου κ. Γ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.
- 2) Ένα άριστουρηματικό ούγαροέξικο διήγημα μεταφρασμένο από τον κ. Ε. ΜΠΕΖΟΝ.
- 3) Έκλεκτή συνεργασία του γνωστόυ από τις τόσες θεατρικές έπιτυχίες συγγραφέως και ευθυμογράφου κ. Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ.

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ

ANNA και MARIA ΚΑΛΟΥΤΑ

Οι έξαιρετικές πρωταγωνίστριες του θεάτρου «Κυβέλης» τις όποιες σκιαγραφεϊ στην 4η σελίδα μας ο διαλεκτός συνεργάτης μας κ. Δημ. Γιαννουκάκης.

Η ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΑ ΜΑΣ

Ο ΣΗΜΕΡΝΟΣ ΕΡΟΣ

Του κ. ΑΔΕΚΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Άλλοτε λέγαμε πώς ο έρωσ είναι τυφλός. Ίσως κάποτε νάτανε. Τό γεγονός όμως είναι ότι σήμερα τάχει δεκατέσσερα. Τόν συνεπήρε κι' αυτόν, μέσ' στον τρελλό χορό της μαύρης άγοράς και του υποβουχίου έμπορίου, το πρακτικό πνεύμα της εποχής. Ήταν αίσθημα κι' έγινε έμπορεύμα. Ήταν άβρότης κι' έγινε αισχροκέρδεια. Ήταν ο άσπασμός των άγγέλων προς τα άστρα κι' έγινε πλειοδοτικός διαγωνισμός δι' ένσφραγίστων προσφορών. Τό φλέγ, τώ νταντελένιο αυτό περιλούντιο κάθε αισθηματικής ιστορίας, έγινε σαφής έμπορική πρότασις:

—Άκου δώ κοπέλλα μου... Πόσα θές να μ' αγαπάς; —Τόσα —Πάρε κι' άλλα τόσα να με... λατρεύεις!

Αυτά τ' άηδή πακέτα με τ' έξευτελισμένα πεντοχίλιαρα, που σέρνουν μαζί τους οι έμποροι της

Έρωσ άπλός κατά δεκαημερίαν Δοχ. 500.000.— Έρωσ μετ' άλληλογραφίας > > 620.000.— Έρωσ μετ' ζηλοτυπίας > > 750.000.— Έρωσ μετ' σπαραγμού ψυχής λυγμών και δακρύων > > 1.200.000.—

Αυτοθυμία έκάστη > > 150.000.— Φίλημα ή δωδεκάς > > 250.000.— Δαγκωματιά τώ ζευγός > > 320.000.— Δάκρυα τώ κίλο > > 420.000.—

ΣΗΜ. Αί τιμαί αυταί άφορουν τους έλεύθερους. Δια τους παντρεμένους τώ ως άνω τιμολόγιον προσωξάνεται κατά 20 οιο.

Θά μπορούσαν μάλιστα—για να κατοχυρώσουν άκόμα περισσότερο τώ επαγγέλμά τους—να' όρίσουν και ώρες εργασίας, όποτε για τις έρωτικές ύπερωρίες θά είχαν κι' άλλες συμπληρωματικές άπαιτήσεις, που θά καθορίζόντουσαν ίσως δια των συλλογικών συμβάσεων! Και δεν θά ήταν ίσως άσκοπο—μια που γίνεται ή δουλειά, να γίνη σωστή—να ιδρύσουν κι' ένα Ταμείο Συντάξεως, για

πείνας του κοσμάκη, καταφέραν—έπι τέλους—έκεινο, που χρόνια και χρόνια δεν μπόρεσαν να καταφέρουν τώ άνόταρκο κιά έκαποστράμικο και τώ μεγα' λοπρεπές προπολεμικό πεντα' σοσάρικο.

Ο σημερινός Ρωμάλιος δεν είναι παρά ένας κ'ονικός έργοδότης και ή σύγχρονη Ίουλιέττα ύπάλληλος με μεροκάματο, με δεκαήμερα ή κατ' άποκοπήν, αναλόγως της ιδιαίτερης συμφωνίας που έχουμ κάνει. Απορώ μάλιστα πώς οι επαγγελματικώς έρωτευμένες Ίουλιέττες δεν ιδρούσαν άκόμα τώ σχετικό σωματείο και δεν τρέξανε στο Ύπουργείο Έργασίας για να φτιάξουν την σχετική συλλογική σύμβασι, που θά κατοχυρωνε τ' επαγγελματικά τους συμφέροντα. Θά μπορούσαν, μάλιστα—για ν' άποφύγουν τόν άθέμιτο συναγωνισμό—να συντάξουν κι' ένα είδος έρωτικού τιμολογίου, π. χ. σαν κι' αυτό:

Έρωσ άπλός κατά δεκαημερίαν Δοχ. 500.000.— Έρωσ μετ' άλληλογραφίας > > 620.000.— Έρωσ μετ' ζηλοτυπίας > > 750.000.— Έρωσ μετ' σπαραγμού ψυχής λυγμών και δακρύων > > 1.200.000.—

ΣΗΜ. Αί τιμαί αυταί άφορουν τους έλεύθερους. Δια τους παντρεμένους τώ ως άνω τιμολόγιον προσωξάνεται κατά 20 οιο.

Όλες έκεινες που άργότερα θά τις πάρη τώ όριο της ηλικίας και δεν θά είναι πιά άνεκτές οι έρωτικές του ύπηρεσίες. Τό γεγονός είναι ότι όπως πάει στα χρόνια μας ο έρωτας έκει θά καταλήξη. Γιατί, λοιπόν, να μη γίνη από σήμερα αυτό που αύριο θά γίνη όπωσδήποτε;

Έγώ μία ιδέα όίχτω!

ΑΔ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

ΡΩΜΑΝΤΙΣΜΟΙ

Φεύγαμε από την «Αίγλη» μια Πέμπτη άπόγεμα άργά, και τώ κεφάλι μας άντηγουσε άκόμα από τούς ήχους του «σούιγκ» και τούς ζωηρούς τόνους της όρχήστρας του Μπέμπη Βουγά.

Είχε άρχισει να πέφτη άπαλά ή νύχτα και τώ σκατάδι τύλιγε πιά στο μονούτο του πέπλο τις κορμοστασιές των δένδρων του πάρκου. Η βραδυά ήταν γλυκαία κι' άνεβαίναμε πολύ σιγά άνα-

Αστέρια του τραγουδιού.

Η γοητευτική Πρωταγωνίστρια του Θεάτρου «Αλάμπρα» που τόση επιτυχία σημειώνει με τα καινούργια της τραγούδια.

σαίνοντας τ' άγερη που έστειλε ο 'Αρδητός κι' αφήνοντας μ' ανακούφιση το βλέμμα να πλανηθί στον άνοιχτο ορίζοντα τριγύρω ως κάτω στη δύση που με το αδιόρατο αντιφάσμα της κείνη την ώρα έκανε να διαγράφεται στητή, μεγαλόπρεπη, απαράμιλλη σε κομψότητα ή σιλουέτα του ιεροού βράχου της 'Ακρόπολης.

Ο όγκος του βράχου φαινότανε σε άδρες κι' απότομες γωνίες να κρατά στην κορφή του σαν άτιμητη κορώνα, τις λεπτές ευγενικές γραμμές του Παρθενώνα.

Ήταν η ώρα ή μενεξεδένια. Ο νους μ' ένα πλῆγμα ξέφυγε από τον φραγμό της ρουτίνας, από την εποχή της συμφοράς, του πόνου, από τον αιώνα τον βαρύ του όλιμου, κι' έτρεξε άσυγκράτητος σε κόσμους περασμένους που διάβηκαν αφήνοντας σημάδια άσβυστα, πολιτμια, φάρους ζωηρούς που θα δείχνουν στην αιώνιότητα τον σωστό δρόμο του πολιτισμού, είδωλα λαμπρά ικανά να μ'ς μύθουν στην λατρεία της μεγάλης θρησκείας, της θρησκείας της Τέχνης.

Μεταφερόμαστε νοερά στην εποχή του χρυσού αιώνα και παρακολουθούμε και μεις την πομπή των Παγαθηναίων, κάτω από έναν άσυνεφτιστο γλαυκό ουρανό γεμάτο φως, χαρά και χρώμα γαλανό κατακάθαρο κι' άσυναίσθητα τα χείλη μας ψιθυριστά αφήνουν να ξεφύγει ο μουσικός τους πόθος, μια θερμή ικεσία στην προστασία του «άστεως» που ανεβαίνει με τους καπνούς και τ' άρώματα των θυσιών ως το χάλκινο άγαλμα της Θεάς. Μια ικεσία για την αιώνια πόλη, μια έκκληση ζήτη γιομάτη πόνο κι' άγάπη γι' ας τον πόπο που γέννησε τα πιο μεγάλα σύμβολα της Τέχνης και που τόσες φορές ως τώρα σε καιρούς σκληρούς και δύσκολους κράτησε πάντα ζωντανό τον παλμό της 'Ελλάδας.

Δεν ξέρουμε αν άκούστηκε ή παρακλήση γιατί μ'ς έφερε γρήγορα στην πραγματικότητα το μέγαφωνο του Ζαπτείου. Όμως το νοιώθουμε πως βαφτιστήκαμε κι' όλας σ' ένα λουτρό αϊσιοδοξίας κι' έλπίδας. Η άναπόληση ήταν ευεργετική, ή βραδιά ήταν γλυκιά, κι' ύστερα... ύστερα οί Θεοί στις παρακλήσεις μας δεν άπαντούν ποτέ με λόγια, αλλά με έργα.

Γ.

ΠΡΟΣΟΧΗ ! ΠΡΟΣΟΧΗ !

Ενδιαφέρουσα ειδοποίησης Τό 'Αστεροσκοπείον 'Αθηνών άνακοινού :

Την 12ην Μαρτίου ήμεραν Κυριακήν και ώραν 10.30 30 άστέρια πρώτου μεγέθους θα πέσουν εις τον «ΟΡΦΕΑ» γιά να φωτίσουν την μεγαλειώδη παράστασιν της ΚΟΥΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΜΑΝΩΛΙΔΟΥ ΒΕΑΚΗΣ - ΠΑΠΠΑΣ ΔΕΝΔΡΑΜΗΣ

ΔΗΜ. ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΠ' ΤΟ Τ. Τ. 502

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΡΟΜΠΕΡ ΝΤΕ ΦΛΕΡ

ΡΩΜΑΝΤΖΟ

Από τον Θίασο ΑΝΔΡΕΑΔΗ στην «Βρετάνια»

Άληθεια συγκινητική ή περιπέτεια του σεβασμιώτατου Πήτ 'Αμοστεμ που ο Ρομπέρ ντε Φλέρ μ'ς έδωσε στο «Ρωμάντζο» του και που ο θίασος της κ. Κατερίνας 'Ανδρεάδη παρουσίασε πριν από τέσσαρες εβδομάδες τώρα απ' τή σκηνή του θεάτρου «Βρετάνια».

Ο σεβασμιώτατος Πήτ 'Αμοστεμ παίρνοντας άφορητή απ' τήν έξομολόγηση του έγγονου του πως είν' έρωτευμένος με μία καλλιτέχνηδα, τού διηγείται στον πρόλογο—και μετς τού μαθαίνουμε στις τρεις καλογραμμένες πράξεις που ακολουθούν—τήν άτυχη δική του άγάπη γιά μία μεγάλη τραγουδίστρια που δπως γνώριστ τή δόξα, δοκίμασε δμως και τή μέθη των πολλών άνόμων έρωτων.

Η τραγουδίστρια παίζει στην αρχή με τον άπειρο νέο, τον έρωτεύεται σε λίγο και μέσθ σε τρεις εβδομάδες εξαγίνεται ή ψυχή της κάτω απ' τήν επίδραση της ευγενικής φροισογνομίας του τόσου, που έχει τή δνάμη να τον διώξει γιά να μή τού καταστρέψει τήν καρριέρα με τήν παληά κακή της φήμη.

Είπαμε : μία συγκινητική ιστορία οδλα που άν—δπως λέν—ήγραψε πολλά μάτια όταν πρωτοδόθηκε σέ 'Αθηναϊκό θέατρο σά 1926 απ' τή Κυθάλη, σήμερα θάπρεπε να περάση άπαρατήρητη άν...

Αυό άν υπάρχουν. Τό πρώτο είναι ή ψυχολογική διαπίστωση, πως, στις μέρες που ζούμε, μέσθ στή σκληρή πραγματικότητα που δημιουργήσαν ή περιστάσεις, άνάμεσα στην προσπάθειά μας γιά τόν έπιπόσει και

στον ιδρώτα μας γιά τήν προφύλαξη απ' τήν παμφάγο «μαύρη» τ' ασπασμένα νεύρα μας βρισκουν εύλογη άφορητή ή έξουραστούν έστω και με τ' άδάκρυα που φέρνει σ' άμάτια ή άφήγησή της ιστορίας ενός έρωτα που δέν βρήκε τήν εύτυχία.

Τό δεύτερο άν είνε ή έκτέλεση του έργου απ' τ' συγκρότημα τού άλεύθερου καλλιτεχνικού οργανισμού. Πριν μ'ς πούμε σε λεπτομέρειες, πρέπει απ' τήν αρχή να δώσουμε τ' έδσημο μίας περιήφησης παράστασης στον σκηνοθέτη, στην κ. Κατερίνα και σ' όλο τ' συγκρότημα τού θίασου της. Γιατ' είνε γεγονός πως άν ή σάλλα τού θεάτρου «Βρετάνια» γεμίζει κάθε βράδυ κόσμο, ο βασικώτερος παράγοντας είνε ή έξαιρετικά φροντισμένη διδασκαλία τού έργου.

Η Κα Κατερίνα, ντυμένη αιθθητικώτατα—τι ύπέροχο κρινόλινο στην τρίτη πράξη—έδωσε μία έξοχη Ρίτα Κανταλίνα, άν κι' ή όποκρία της έμποδίζεταν λίγο απ' τήν ένσική προφορά που ήταν άναγκασμένη να δώση στήν ήρωίδα. Ξεπέρασε όμως μ'ς μ'ς τ' άπομνη τή δυσκολία χωρίς στή γνωστή δεξιοτεχνία της κι' έτσι φθάνοντας στή τρίτη πράξη μ'ς έδωσε μία θεία σκηνή χωρισμού άσποσώντας γι' αυτό τ' άδικα χειροκροτήματα τού κοινού.

Ο κ. Χόρν στον πάστορα, ρόλο που τού πήγαίνε σάν γάντι μ'ς έδωσε άλλη μία φορά τή διαβεβαίωση πως είνε πράγματι μεγάλο ταλέντο παρά τ'ς κάπως ψεύτικες χειρονομίες της σκηνής που ξαναγυρίζε στην Κανταλίνα ήπακούοντας σ' τ' φλογερό πόθο του, ή σκηνή του έδειξαν μία δλοκληρωμένη κατανόηση τού ρόλου και τόν άνέδασαν σέ άξιο συνεργάτη της πρωταγωνίστριας.

Τόν τρίτο κύριο ρόλο, τού Ρόνταρμ προστάτη τού πάστορα και τελευταίου έραστή της Κανταλίνα, ζωντάνεψε με μαστορία και τή συννητομένη φινέτσα του ο κ. Γιαννίδης ο καλλιτέχνης φαινόμενο, ο καλλιτέχνης δίχως χέρια. Άναντίρητα στην 'Ελλάδα τούλάχιστον δέν έχομε πολλούς ήθοποιούς που να χρησιμοποιούν με τόση άνεση, ή μάλλον να μή χρησιμοποιούν σχεδόν καθόλου τ' ά χέρια τους.

Στους έπεισοδιακούς ρόλους σημειώνουμε ιδιαίτερα τή δεσποινίδα Θάλαια Κορρή, όπως έπίσης διαπιστώνουμε μ' εύχαρίστηση πως ή κ. Ροζαλία Νίκα άναρμονίζει—άν όχι άπόλυτα—τό παζιζμό της με τις άξιώσεις της σύγχρονης τέχνης.

Τ' ά σκηνικά, άν έξαιρέση κανείς τ' ταιγκούνικο τού άναπαυτηρίου τού σεβασμιώτατου, πολύ πολύ ώμορφα.

Γ. Α. Χ.

Στό έρχόμενο

Διαλεχτή συνεργασία τού γνωστού λογοτέχνη και ποιητή κ. ΑΠ. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗ και τού σατυρικού εύθυμογράφου κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΘΙΣΒΙΟΥ.

Μιά Τιμητική

* Τήν Κυριακήν 12 Μαρτίου τ' πρώι στον «Αστέρα» Νέας 'Ιωνίας δίδει τήν πρώτην τιμητικήν του ο συνεργάτης μας και κομφερανσεί κ. Λαμπρος Ζούνης.

«ΜΕΞΙΚΑΝΑ»

Καρόλου άρ. 37. Τηλ. 54395

Σας παρουσιάζει κάθε βράδυ τήν όρχήστρα τζάζ τού κ. Τιμ. Σουγιουλ μαζί με τ' έκλεκτότερα και δυναμικώτερα νούμερα βαριετέ

Με κουζίνα άσυναγώνιστη και με ρετσίνα από τήν κάβα μας. Τό Ραντεβού σας στή «ΜΕΞΙΚΑΝΑ» ή όποία σ' ά επιφυλάσσει έκπλήξεις γιά τ' καλοκαίρι.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΤΖΑΖ

ΜΙΡΚΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ

Είχα άκούσει πολλά να λέγονται γιά τήν Μίρκα και τήν όρχήστρα της. Πρώ δεκαπενθημέρου συνέπεσε να πάω στην όδόν Ζαλοκώστα 3, απ' όπου εκείνη τή στιγμή κατά τ'ς 5 μ. μ. έγένετο κανονική έκπομπή απ' τόν Ραδιοφωνικό μας σταθμό. Ευχαριστήθηκα γιά τήν ευκαιρία που μ'ς δινότανε ν' άκούσω τήν Μίρκα που τήν θαυμάζω άπεριόριστα γιά τ' πολυσύνθετο ταλέντο της και που τ' κυριώτερον είνε ή άδελφή της μεγάλης μας τραγουδίστριας Δανάης. Κάθησα σέ μία καρέκλα γιά—σιγά κι' άφασιώθηκα μόνο να τούς άκούω. Λέω τήν άμαρτία μου τρελλάιομαι γιά πραγματική τζάζ. Εκείνη τή στιγμή τρεις άρμόνικες παίζαν τις ρυθμικές μελωδίες της τζάζ που μ' έκαναν να νοιώσω ότι δέν βρισκόμαι στην 'Αθήνα αλλά κάπου άλλου. Τ' ά εχα κυριολεκτικώς χάσει τόν δέν μπορούσα να άνακαλύψω τόν καλλιτερο μεταξ' των κ. κ. Δέβ—Μίμη Πλέσσα και Νόντα Μικέλη. Σέ λίγο άκουσα τήν Μίρκα να παίζη φλάουτο, μετά κιθάρα και σ' τ' τέλος να τραγουδή. Τ' ά σ'ς π'ς, ότι ζούσα σάν σ' ένα όνειρο θαυμάζοντας τήν Μίρκα και τούς σολίστας και έκτελεστές της όρχήστρας.

ΕΝΑΣ ΑΡΤΙΣΤΑΣ

Τόν βρισκω σκυμμένο πάνω από μία σειρά άσπρα πλῆκτρα, μέσθ σ' ένα σύνολο χρώματος μαύρου και άσπρου γιάτι αυτά είνε τ' χρώματα ενός πιάνου μπρός σ' τ' όποιο κάθεται ο Νεοκλής.

Μικρά μαύρα γυαλιστερά μαλλιά, δυό μάγουλα ροδοκόκκινα δυό καφτερές μπαλλίτσες τ' ά μάτια του, και ένα ύψος παιδιαστικής σοβαρότητας, μ'ς δίνουν τ' σύνολο τού προσώπου τού ανθρώπου γιά τόν όποιο σ'ς μιλά. Η όψη του όμως και πάσαν πιθανότητα δέν ένδιαφέρει διόλου, ή ψυχή του όμως :

Άσφαλώς. Και τ'ότο γιάτι είνε ψυχή μουσικού, είνε ψυχή ενός άρτίστα.

Πιθανώτατα ο κύκλος των ανθρώπων σ' τούς όποιους ο Νεοκλής είνε γνωστός, να είνε πολύ μικρός ένώ άλλοι συνάδελφοί του και δυστυχώς! δέν είνε λίγο, έχουν κατορθώσει άνεξαρτήτως τρόπου, να γίνουν γνωστοί ως πιανίστας άξίας, ως τζαζίστας, ως άνθρωποι που είνε ικανοί να αντιπροσωπεύουν στην 'Ελλάδα μας, τήν τζάζ. Άλλ' άραγε μόνο ένα θεάτρο μόνο μία όρχήστρα, μόνο ένα βασίλισσα της τζάζ!!! είνε δυνατόν να διαφημισούν τόσο πολύ έναν καλλιτέχνη ; ; Άν θελήσει τή γνώμη μου, άσφαλώς θά είνε άρνητική. Τό γιάτι, άς μήν γίνω βαρετός έξηγώντας τ'.

Άγαπητοί μου τζαζόφιλοι μάθετε β'τι ή μορφή της τζάζ όπως παρουσιάστηκε έως σήμερα σέ μ'ς εδ'ω στην 'Αθήνα, σ' ά θεατρά της, σ' ά περιοδικά της, σ' τις συναυλίες της, είνε ή άπόλυτα έσφαλεμένη και στρεβλωμένη μορφή της. Η άληθινή τζάζ είνε τ'σέως άλλο πράγμα. Δέν πρόκειται άσφαλώς να είμαι εγώ, έκτενος που θά σ'ς τήν δείξη, άλλ' όμως σ'ς όί τ'όιοι ζήτ'ησε να βρ'ητε τήν σωστή, τήν άληθινή, τήν ορθόδοξη μορφή της.

Ένας άνθρωπος ο όποιος περήφανα μπορεί να π'η ότι είνε ο γνήσιος αντιπρόσωπος, αλλά και ο μόνος τέτοιος άν λάβουμε υπ' όψιν τ' ζήτημα τού επαγγέλματος, της τζάζ σ' τόν τόπο μας αυτός είνε ο Νεοκλής. Αυτός είνε ο άνθρωπος που δταν τόν β'ησ στην ζέστη τού παιζιματός του θά νοιώσει τόν άνθρωπο που τήν ψυχή του τήν δένει ολόκληρη ο ρυθμός, ο ήχος, ή άρμόνια και πάνω απ' όλα ή ιδέα. Δέν θέλησα να προσθεσω και τ' ζήτημα της τεχνικής άνωτερότητας γιά εύνόητους λόγους, άλλ' όποιος τόν άκούση δέν χρειάζεται και να τ' διαβάση.

Με λίγα λόγια να ένας καλλιτέχνης να ένας άνθρωπος που τ' ταλέντο του και ή Ικανότης του έκπροσωπεί τήν τζάζ μ' άλλα λόγια τή μουσική τού καιρού μας, της εποχής μας, αλλά και τή μουσική που σ' τ' μέλλον θά βρ'ηθ' μία μέρα παραδεγμένη απ' όλους σάν μουσική ισάξια σέ όλα με τήν κλασική μουσική.

Ίδ'ε λοιπόν ο άνθρωπος φροντίστε να τόν γνωρίστε καλλίτερα και σ'γούρα δέν θά χάσετε τίποτα άγαπητοί μου φίλοι, άσφαλώςτα όμως θά όψηληθ'ητε. Γ. Κ.

θά είνε ή μικρότερη φαντασία. Τ' θαυμάσιες μελωδίες, τ' περιφημες ένορχηστρώσεις σ' τ' να σ'νάρουν όλα τ' όργανα, τ' περιφημη έκτέλεσις αλλά και πόση εργασία γιά να γίνουν ό' αυτά. Άς σημειωθ'η ότι ή όρχήστρα αυτή κάνει κάθε μέρα τρεις ώρες εργασία γιά να γίνουν ό' αυτά. Άς σημειωθ'η ότι ή όρχήστρα αυτή είνε όλοι μαζί 137 χρονών, δηλαδή ο μεγαλύτερος 21 χρονών και ο μικρότερος 18. Τό μυσάσο μόνο τ' παίζει ένας ήλικιωμένος κύριος με άσημένα μαλλιά τόν όποιον οί άλλοι τόν λένε «Θεο» και τόν ύπεραγατούν.

Ο καθ' ένας απ' τήν όρχήστρα είνε έρωτευμένος με τήν Μίρκα αλλά και ή Μίρκα είνε έρωτευμένη με όλους. Είνε μία όρχήστρα που άρχίζει με ρυθμική μουσική χορού και φιλοδοξεί να φθάση στή Συμφωνική Τζάζ. Όλοι τους παίζουν διάφορα όργανα ο δ' άρχηγός τους είνε τώρα 21 χρονών—και ήταν ναύτης. Όταν έταξείδευε στή Μεσόγειο έπαίξε σ' τ' πλοίο κάθε όργανο και συνέθετε σοβαρά συμφωνική μουσική. Σ' τις δοκιμές είνε πολύ άσπ'ηρος και όλοι τόν ύπακούουν. Μά παρά λίγο να ξεγιάσω ότι σ' τ' πιάνο είνε ο κ. Άνδρέας Οικονόμου, που είνε θαυμάσιος, ύπέροχος και ίσος π'ός όλους. Τό μπουμπούκι αυτό των άληθινών καλλιτεχνών συμπληρώνει ο έξαιρέτος κιθαρίστας κ. Μόρνο, υιός τού μεγάλου μας σκηνοθέτου κ. Ρενάτο Μόρνο, ο όποιος έχει σ' τ' συνθετικές Ικανότητες, όπως τ' άπέδειξε με μία μεγάλη επιτυχία, με τή μουσική της κωμωδίας «Άλάτι και Πίπερι» που π'ίχθηκε πέρυσι σ' τ' Θεάτρο Κοτοπούλη.

Κλινώντας αυτό τ' σημείωμα ζητώ συγγνώμη απ' τόν κ. Μόρνο που άπεκάλυψε—παρά τή θέληση του—τή Χιονάτη και τούς έπτά νάνους, και έπιθυμώ να τονίσω π'ός όλον τόν καλλιτεχνικό κόσμο, ότι θέλω να πιστεύουν όλοι ότι άγωνιζόμενα και ύπηρετούμε τήν «Τέχνη» σέ διάφορους τομείς, και είμεθα πρόθυμοι πάντοτε να π'άξωμεν ότι μ'ς διατάξει, άρκεί αυτό να λέγεται άληθινή τέχνη και όχι καποίοις και είμεθα ικανοί να πορβαίνουμε και σέ άποκαλύψεις χάριν της Τέχνης χωρίς να μπορούμε να συγχαρήσουμε τόν εαυτόν μας άτομικά γιά μία τέτοια π'άξη μας.

ΗΡ. Ρ.

Οί τραγουδιστά της Τζάζ

ΣΩΤΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Έξχωριστός τραγουδιστής της «Τζάζ» που σημειώνει μεγάλο σουξέ σ' τ' κοσμικό κέντρο «Σένου» και σ' τ' Ρ. Σ. 'Αθηνών.

Λίαν προσεχώς κυκλοφορεί

«ΜΕΤΩΠΟ ΤΕΧΝΗΣ»

Μηνιαίο Λογοτεχνικό και Καλλιτεχνικό Περιοδικό δημιουργικής πρωτοπορείας

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ οί π'ιο διαλεχτοί λογοτέχνες δικοί μας και ξένοι

Γραφεία (προσωρινά) Ψαρθών 4β—Τηλέφ. 53.607

ΛΥΡΙΚΕΣ ΠΡΟΞΕΣ

ΑΥΓΙΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ

Του κ. ΓΙΑΝΝΗ ΦΛΙΑΣΙΟΥ

1. Τό χοῦμα τοῦ προσώπου σου. Καλή μου, καί τὰ κατάμυρα δαχτυλίδια τῶν μαλλιών σου, θυμίζουν τίς Γκέισες τῆς Ἀνατολῆς...

2. Ἀγαπημένη, λευκή γαρντένια, δέξου, πάνω σέ ῥοζ κοχχίλια τῆς καρδιάς μου, τὸ θυμίαμα καί τὴν αἰώνια λατρεία τῆς ψυχῆς καί τὸ τραγοῦδι τῆς φωνῆς, πού βγαίνει ἀπ' τὸν κόσμον πού ζεῖς ἐσύ...

3. Πῆρα ἀπ' τῆς ἀνοιξῆς τῆ θάλασσῃ τὸ ἀρώμα τῶν ἀγριολουλουδιῶν, ἀπ' τῆ θάλασσα τῆ γαλαζωσύνη, κ' ἀπ' τὸ δάσος τίς χίλιες ὁμορφιές. Ἀπὸ τὰ ῥόδια τῶν κήπων, ξέφτισα τ' ἀγλάθια κ' ἔμασα τὰ ῥοδόφυλλα καί μες στὸ ἄσπρο ἀνάκτορον τῆς

ψυχῆς μου ἔστησα τὸ ἀγαπημένο εἰδωλό σου Καλή μου.

4. Ἡ ὁμορφιά σου εἶναι τόσο ντελικάτη πού πρέπει νὰ ζήσῃ μες σέ κάμαρες ἀπὸ ἀφρό καί γάλα... μὰ ὅτι κ' ἂν ἔκαμα πάλι εἶναι μικρὸ μπρὸς στὸ μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης μου γιὰ σένα ἀκριβή μου.

5. Μὲς τὸ μεθύσι τῆς Πρωτομαγιάς, μετάνεινες κ' ὄνειρεμένες φάνταζαν οἱ κοπέλλες, καί τὰ λουλουδία, ζάλισμα τῆς φαντασίας, καλοῦσαν τίς πεταλούδες σὲ πανδασία ἐρωτικῆ....

6. Μὰ τὰ δικά μου χεῖλη χαμογελοῦσαν πικρά, καί οἱ σκέψεις μου ἦταν βουρκομένες, γιὰτὶ σὺ ἦσουν μακρὰ. Ἐνας σωρὸς λουλουδία γύρω μου καί τὸ γρασίδι τῆς γῆς, μὰ τ' ὠραϊότερο λουλουδί πού θὰ μούδινε τὴν αὐγινή χαρὰ τῆς Πρωτομαγιάς δὲ μπρόσσα νὰ τὸ ἰδῶ ἀσκιάζῃ τ' ἄλλα χαμολούλουδα.....

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΙΑΣΙΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΩΔΕΙΟ

Μιά αἴθουσα στὸ Ἐθνικὸ μας Ὁδεῖο. ἢ μάλλον ἕνα δωμάτιο μὲ ὀλίγες καρέκλες καί ἕνα πιάνο. Δυὸ ἢ τρεῖς φωτογραφίες στὸν τοῖχο ἀποτελοῦν τὸν διάκοσμον τοῦ φτωχοῦ τῶν αἰδιδῶν μας.

Μερικοὶ μαθηταὶ καί μαθήτριες προσμένουν τὴ σειρά τους. Μιά νέα ξανθὴ ὀδύρη μπρὸς στὸ πιάνο, ἀνεβοκατεβάζει τὴ φωνή της σὲ χίλιες καί μιά διακυμάνσεις. Εἶναι μία ὑποψηφία ἢ ὀποια κάποτε θὰ μᾶς συγκινήσει ἀπὸ τὸν ἐκφραστικὸ κόσμον τοῦ Μελοδράματος. Καί μπροστὰ στὸ πιάνο καθισμένη ἢ μοναδικὴ καί ἐκλεκτὴ μὲ καθήγητρια κ. Μαρίκα Καλφοπούλου, ἀγρυπνῆ παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξι τῶν μαθητῶν της.

Τὸ μελοδράμα τῆς ὀφείλει πολλὰ. Ἀπ' αὐτὴν ξεπρόβλεψαν στὸ παλκοσέκιον ἢ Ἀνθ. Μαυρίδου, ὁ Μιχ. Κορώνης, Ἄθηναιὸς καί Ἐλλήνων Καταρρέλλη, ἢ Ρεμούδου, Ἐδουμάδου, Παπαδοπούλου, Σακελλαρίου, ὁ Σπ. Σαλλίγγαρος.

Ἐπάρχουν νέα ταλέντα; Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐρώτημα τῆς ἐρέυνης.

Ἐπάρχουν, καί μάλιστα πολὺ καλά. Ἐξαιρετικὰ μωρὸν ἀ πῶ, ἀπαντᾷ ἢ κ. Καλφοπούλου. Βεβαίως ἢ κατὰκτησις μιάς νότας ἀπαιτεῖ ἀτελείωτες κουραστικὲς προσπάθειες, καί ἐξαντλητικὰ μαθήματα. Τρία, τέσσερα, πέντε καί ἕξι ἀκόμη χρόνια τακτικῆς μελέτης καί συστηματικῆς ἀσκήσεως χρειάζονται σὲ ἕναν καλλιφῶνον, γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ τραγουδήσῃ μιά ἀρία ἀπ' τίς πολλὰς πού συνηθίζουμε ἕμεις οἱ ἀμύητοι νὰ κακοποιῶμε στὰ μουσικῶς ἀκατάρτιστα καί βραχνὰ λαρυγγία μας. Καί βλέπει κανεὶς νέα κορίτσια καί νέους φτασμένους πιά στὴ ζωή, νὰ προσπαθοῦν μὲ μιά λάμψη στὰ μάτια, νὰ τελειοποιουναὶ ὡς ἄλλο πᾶν μὲ μῆρα τὸ ὄνειρεμένο πτυχίον πού θὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ χρήματα καί δόξα. Πρὸ παντὸς δόξα. Εὐχαρίστως παραθέτομε τὰ ὀνόματά τους, τὰ ὀποῖα τα-

χότατα θὰ ἀναφέρονται εἰς τὰ προγράμματα τῶν θεάτρων.

Ρένα Γαρυφαλάκη, Ἡρ. Σεβίλλης, Θάνος Τζενεράλης, Ἀννίτα Μπουργάκου, Λιλίκα Βενοπούλου. Φούλα Καραμαλέγκου, Ἀννέτα Παπαλουκά, Σοφία Κατσάρου, Πάνος Βουκίδης, Ἐρμῆς Τροῖζος — μιά ὑπέροχη φωνὴ τενόρου, Νίτσα Πουλάκου.

Φεύγει κανεὶς ἀπὸ μιά ἐπίσκεψιν στὸ Ὁδεῖο μὲ μιά θερμὴ γιὰ τὸ αὐριανὸ θεᾶτρο, μὲ τὸνωμένες ἐλπίδες γιὰ τὸ μελοδράμα πού τόσο ὄλοι τὸ ἀγαποῦμε.

Σφίγγω τὸ χεῖρ τῆς κ. Καλφοπούλου, ἐνῶ ἕνας τενόρος λικνίζει στὴν ἡσυχία [τοῦ δειλινοῦ τὴν ἀρία τῆς Φαβορίτας ἢ ὀποῖα με συνοδεύει ὡς τὴ στροφὴ τοῦ δρόμου.

Γ. Ε. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΧΡ. ΠΥΡΠΑΣΟΥ

Τὴν προσεχῆ Τετάρτη 15 τρέχοντος καί ὠρα 3 μ.μ. στὸ θεᾶτρο Ἀργυροπούλου δίδεται μιά ἐξαιρετικὸ ἔνδιαφέροντος συναυλία τοῦ συμπαθοῦς ποιητοῦ καί κωνσταντοῦ κ. Χρ. Πύρπασου.

Ὁ διαλεχτὸς αὐτὸς καλλιτέχνης μας θ' ἀπαγγεῖλῃ ποιήματα ἀπὸ τίς ποιητικὲς συλλογῆς του «σιγμῆς ἀγάπης» καί «Καρδιοχτύδια» μὲ μουσικὴ ὑπόκρουσι πιάνου βιολιῦ ἀπ' τοὺς καθηγητὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου Τίτον Παπαζοῦλου καί Δούλα Μουρίκη.

Στὴν συναυλία αὐτῆ τοῦ κ. Πύρπασου θὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἕνα περίφημο ποιητικὸ-χορευτικὸ σκέτς ὡς «Γυναῖκα τοῦ Καμπάρ» ἢ συμπαθῆς χορεύτρια Ἀννη Φραγκοῦλη κατὰ χορογραφίαν τῆς κ. Ἑλλης Ζουρούδη. Συμπράττον ἐπίσης ὁ γνωστὸς βαθύφωνος κ. Πάνος Βουκίδης καί ἢ Ντιζέζ δις Θέκλα Λαζαρίδου σὲ τραγουδία ἐλαφρᾶς μουσικῆς γραμμένα ἀπὸ τὸν κ. Πύρπασου.

Η "ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ,"

Τὴν προπερασμένη Κυριακὴ 27 Φεβρουαρίου 1944 στίς 10.30' π. μ. ἐμφανίσθηκε στὸ θεᾶτρο «Βρεττανία» γιὰ πρώτη φορὰ πρὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ ἢ «Καλλιτεχνικὴ συντροφία». Ἀπαρτίζεται ἀπὸ νέους καλλιτέχνες οἱ ὀποῖοι θέλουν νὰ ἀνωψώσουν τὴν μοντέρνα μουσικὴ, στὸ πραγματικὸ τῆς ἐπίπεδο. Ἡ «Καλλιτεχνικὴ Συντροφία» εἶναι κάτι πού ἔλλειπε ἀπὸ τὴν «τζατζόπληκτη» Ἀθήνα μας καί χρειάζονται θερμὰ συγχρητήρια στὸν ἰδρυτὴ καί καλλιτεχνικὸ διευθυντὴ τῆς κ. Ναπολ. Μιράμπιτα, πού ἔλαβε τὴν πρωτοβουλία νὰ μᾶς παρουσιάσῃ τὰ χαριτωμένα αὐτὰ πρῶινά, παρὰ τίς δυσκολίες καί τοὺς κόπους πού ἀπαιτοῦνται σήμερα γιὰ τὴν διοργάνωσιν τους. Ἡ προσπάθειά μας, ὅπως μᾶς λέγει ὁ κ. Ν. Μιράμπιτα, εἶναι νὰ ὑποστηρίξομε καί νὰ διαδώσομε μιά ὕγεινὴ μοντέρνα μουσικὴ καί μὲ τὴν ὅλη μας κίνησιν νὰ ἐξυπηρετήσομε τὸ λεπτὸ καλλιτεχνικὸ αἶσθημα τοῦ ἀνώτερου καί καλλιεργημένου ἀνθρώπου. Τὸ σύνθημα τῆς «Καλλιτεχνικῆς Συντροφίας» εἶναι ΧΟΡΟΣ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ-ΜΟΥΣΙΚΗ καί κάτω ἢ ἀκεφιά. Καί ἐδικῶς μιά μουσικὴ γεμάτη ρυθμὸ καί ἄρμονία πού τὴν ἀκοῦμε πάντα εὐχάριστα σὲ κάθε ἐμφάνισιν τῆς.

Ἡ πρώτη ἐμφάνισιν τῆς «Καλλιτεχνικῆς Συντροφίας» εἶχε φιλικὸν χαρακτῆρα Ἐδῶθη ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τοὺς βομβοπλήκτους Πειραιῶς. Ἐλαβον μέρος —εὐγενῶς προσφθέντες— τὰ ὀκτὼ τρελλοπαιδία τοῦ Ραδιοφ. Σταθμοῦ—τὰ ὀποῖα ἐξετέλεσαν θαυμάσια κομμάτια τζαζ. Διάφορα ὠραία τραγουδία «σλόου» ἐτραγουδῆσαν ἢ Μίρκα καί ἢ Ρένα Καταλάνου. Μιά πολὺ ὠραία «ἀτραξιόν» ἦτο καί ἢ ἐμφάνισιν τοῦ νεαροῦ Κώστα Καπαρῆνι σὲ πολὺ πετυχημένες μιμήσεις «Σίλυ Σύμφωνο» Πολὺ μεγάλη ἐπιτυχία εἶχεν ὁ νεαρὸς κωνσταντοῦ κ. Γιάννης Νικολαΐδης, ὁ ὀποῖος ἐξετέλεσε περίφημα πολλὰ τραγοῦδια, ἐκ τῶν ὀποίων καί ἕνα τοῦ καλλιτεχνικοῦ διευθυντοῦ καί συνθέτου κ. Ν. Μιράμπιτα σὲ στίχους τοῦ κ. Ἡρ. Ρεβεζοῦλη «Θέλω ν' ἀγαπᾶ ὀ.τὶ ἀγαπᾶς» πού πολὺ σύντομα θὰ τὸ τραγουδήσῃ ἢ ἢ Ἀθήνα. Ἐπίσης ἐσημεῖωσαν ἐπιτυχίαν ὁ νέος τραγουδιστὴς τῆς τζαζ κ. Τ. Γεροντάκης μὲ τὸ «Ἀγάπες χαμένες» τῶν κ. Κ. Θαν. Τσόγκα—Καρδάμη καί τὸ «Σὲ νοσταλγῶ» τοῦ μοντέρνου συνθέτου κ. Κώστα Καπνίση. Περίφημη ἦτο ἐπίσης ἢ ἀπαγγελία ποιημάτων τοῦ Ἀκταίου τῆς δίδος Φραντζεσκᾶκη ἢ ὀποῖα κατεχειροκροτήθη. Φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ καί θύελλαν χερσοκροτημάτων ἐπροκάλεσεν ἢ ἐμφάνισιν τοῦ μοναδικοῦ μοντέρνου χορευτοῦ καί χορογράφου κ. Μίμη Μοσχοπούλου ὁ ὀποῖος κατ' ἀρχὴν ἐξετέλεσεν ἕνα ὀλό μὲ τρεῖς φουσαρμόνικες καί μετὰ ἕνα τρελλὸ «σοῦγκ» μὲ τὴν χαριτωμένην παρτεναίρ του καί ἐξαιρετικὴν χορεύτρια δίδα Λιάνα

Ὁ κόσμος ἔφυγε κατευχαριστημένος ἀπὸ τὴν ὠραία αὐτὴ —προπολεμικὴ— παράστασιν καί εὐχρίθηκε νὰ ἐπαναλαμβάνεται συχνά. Αὐτὸ, δὲν μᾶς τὸ ὑπόσχεται ὁ κ. Ν. Μιράμπιτα, μᾶς εἶπε ὅμως, ὅτι ἂν δὲν θὰ βλέπομε συχνά τὴν «Καλλιτεχνικὴ Συντροφία» θὰ τὴν ἀκοῦμε ὅμως συχνότερα μὲσφ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

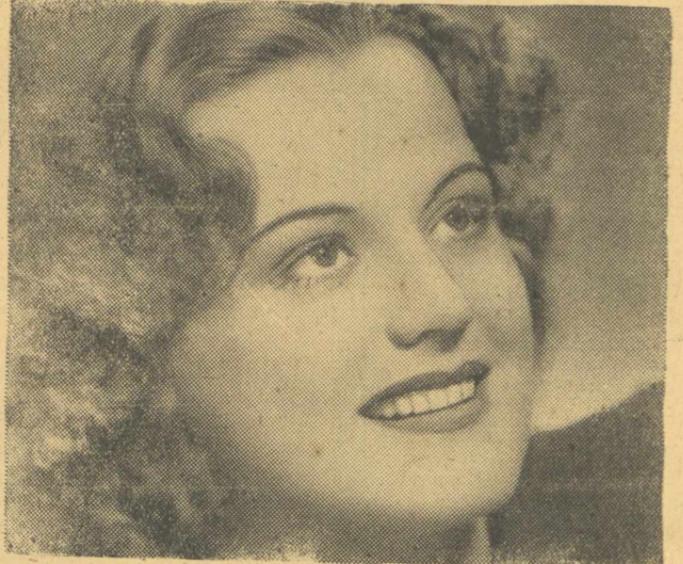
Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Ὅλα τὰ μουσικὰ σας εἶδη μὲ τὰς καλύτερας τιμὰς εἰς τοῦ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ Στὰ Ἀρσακείου 4.—Τηλ. 32174

Ἡ γνωστὴ καθηγήτρια τοῦ πιάνου ΚΑ ΙΩΣΗΦΙΝΑ ΣΑΜΘΡΑΚΗ (Ἄγιου Κωνσταντίνου ἀρ. 57) παραδίδει μαθήματα καί κάνει πρόβες στίς καλύτερες ντιζέξ μας τοῦ Ραδ. Σταθμοῦ Ἀθηνῶν.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΜ

MARIA ΧΟΛΤΣ Τὸ γσητευτικὸ ἀστὲρι τοῦ Γερμανικοῦ κινηματογράφου

Η ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εἶναι λίγος καιρὸς πού ἔδω στὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν τέχνην τοῦ χοροῦ ἀρχίσει νὰ λαμβάνη τὴν θέσιν της εἰς τὰ θεᾶτρα μας.

Ἡ Σχολὴ Μοριάνωβ μοναδικὴ στὸ εἶδος αὐτὸ, ὡς ἐπίσης ἢ Σχολὴ Νίκολς καί ἢ Σχολὴ τῆς κ. Ἑλλης Ζουρούδη, σκοποῦν τίς μαθήτριες καί μαθητὰς τῶν καί συμπληρῶνουν τὰ δημιουργούμενα κενὰ τῶν μπαλέτων τῶν θεάτρων. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι εἶναι τελειοποιημένος στὸν κλασικὸ χορὸ, διότι θὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν θεμελιώδη θεωρίαν τοῦ χοροῦ, καθ' ἢν, ἕνας χορευτὴς ἢ ἕνας καθηγητὴς τοῦ κλασικοῦ μπαλέτου ὀσον περισσότερο ἀσκήεται εἰς τὸν χορὸν ἢ διδασκαλίαν τόσο περισσότερο μαθαίνει. Ἐπίσης εἶναι παραδεξιμένη ἀρχὴ ὅτι ὁ χορὸς καί ἢ μουσικὴ δὲν ἔχουν ποτὲ τέλος. Σχετικῶς ἢ θεᾶ Παύλοβα, ἢ πρῶτῃ καί τελευταία ἐρμηνεύτρια τοῦ θανάτου τοῦ Κύνου εἶπε κάποτε στὸ Παρίσι: «Ὁ χορὸς εἶν' ἢ ζωὴ μου, ἢ μουσικὴ εἶν' ὁ θεὸς καί ὁ θεὸς δὲν ἔχει τέλος».

Αὐτὰ ὀσπουδᾶσιν κανεὶς τὴν τέχνην τοῦ χοροῦ χρειάζεται ἀπαραίτητως νὰ συγκεντρώη τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα καί πρὸ πάντων νὰ εἶναι κάτοχος ρυθμοῦ. Ἀλλὰ καί ἂν κανεὶς συγκεντρώη τὰ προσόντα καί ἀκολουθῆσιν τὴν τριττὴν φοίτησιν, καί πάλι δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχη μιά ἀμυδρὰ ἰδέαν τοῦ τι εἶστί χορὸς. Γι' αὐτὸ μετὰ πολυετῆ ἀκόμη σπουδῆ καί ἀφοῦ γυμνάζεται συνεχῶς—θὰ μπορῇ νὰ ἐμφανισθῇ, καί ὅ, μὲ τίς ἀξιώσεις καί μόνον τῆς χορευτικῆς του πείρας.

Ὡς προανέφερα ἢ λίγες Σχολές τοῦ κλασικοῦ μπαλέτου τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἐκείνες πού καταβάλλουν ὑπεράνθρωπες προσπάθειες γιὰ νὰ ἐξαπλώσουν τὴν κλασικὴν χορευτικὴν τέχνην στὴν Ἑλλάδα. Γιὰ νὰ διαδίδεται δὲ αὐτὴ δημιουργοῦν κατ' ἔτος ἢ καί δις τοῦ ἔτους χορευτικὲς ἐπιδείξεις καί παρουσιάζουν μὲ τὴν φαντασίαν τους τῆ βοηθία τῶν ἐκλεκτοτέρων μαθητῶν καί μαθητριῶν τους ὅτι τὸ καλύτερον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἢ κλασικὴν χορευτικὴν τέχνην, ἐρμηνεύσομαι τίς φαντασίας τῶν μεγάλων μουσοργῶν Σοπέν, Μπετόβεν, Ραχμανίνωφ, Τσαϊκόφσκυ, Γκριγκ κ. ἄ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα—ὡς θὰ ἔπρεπε—δὲν ἔχει διαδοθῇ τὸ κλασικὸν μπαλέτο καί τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀσέτην λυρικῶν σκηνῶν αἰ ὀποῖα θὰ ἢδύναντο νὰ συντάξουν κλασικὰ μπαλέττα. Καί ἐρωτᾶται: θὰ ἢδύναντο τὰ μουσικὰ μας θεᾶτρα νὰ προικισθοῦν μὲ μπαλέττα

κατέχοντα τὴν κλασικὴν τέχνην; καί ἀπαντῶμεν. Ναί. Ἐὰν τοῦτο δὲν πραγματοποιεῖται ὀφείλεται εἰς δύο λόγους. Πρῶτον διότι οἱ διάφοροι ἐπιχειρηματῆαι τῶν ἐλαφρῶν μουσικῶν θεάτρων, τὸ θεωροῦν ἢ τὸ ζήτημα τοῦτο τελευτατον καί ζήτημα δωρεᾶν νὰ προσλάβουν χορευτρίτες καί δευτερον καί τὸ σοβαρῶτερον, οἱ ἀναθεωροῦνται τὸ πλεῖστον χορογράφοι στὰ ἐλαφρὰ μουσικὰ θεᾶτρα στεροῦνται καί τῆς πιδ στοιχειώδους βάσεως τοῦ κλασικοῦ χοροῦ καί περιορίζονται σὲ κενὰ τὰ λίγα πού ξέρουν. Καί τῶρα ἂς ἐξετάσομε τίς λίγες αὐτὰς σχολές τοῦ κλασικοῦ μπαλέτου τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ Σχολὴ Μοριάνωβ ἔρχεται πρῶτῃ ἀπ' ὀλες τίς Σχολές ὀσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν καί εἶναι ἀρίστη στὸ εἶδος τῆς κλασικῆς τέχνης. Ἀκούρατος καί πάντοτε φρέσκος ὁ κ. Μοριάνωβ διδάσκει ἐπὶ ὀκτάωρον καθημερινῶς ἀπ' τὸ ἀρχαῖο μέχρι τὸ πιδ προχωρημένο κούρ μὲ μιά ἀπάντασιν εὐσυνειδησία πού προκαλεῖ κατὰπληξιν καί πού τὸν κατατάσσει πρῶτον καί πραγματικὸν ἐργάτην στὴν τέχνην αὐτῇ.

Ἡ Σχολὴ Νίκολς θαυμασία στὸ εἶδος αὐτὸ, μὲ καθηγητὴν τὸν ἴδιον, διδάσκει τὴν χορευτικὴν τέχνην καί δημιουργεῖ πολὺ καλοῦς καλλιτέχνας.

Ἡ Σχολὴ τῆς θαυμασίας καί ἐξαιρετικῆς χορευτρίας κ. Ζουρούδη, ἀρχίζει νὰ συγκεντρώη πλῆθος μαθητῶν τίς ὀποῖες διδάσκει μὲ πάσαν εὐσυνειδησίαν ἢ εὐγενεστάτην κ. Ζουρούδη.

ΗΡ. ΡΕΒΕΖΟΥΛΗΣ

—Στὸ ἐπόμενον φύλλο θὰ ἀναφέρουμε ὀνομαστικῶς τὸς ἀποφοίτους μαθητὰς καί μαθητρίας τῶν ἀνωτέρων σχολῶν καί τὴν ἀποδοτικότητα ἐνός ἐκάστου.

Μουσικαὶ χαράξεις

ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΦΡΕΤΣΑΣ

Ὁδὸς Φοινίκης ἀρ. 4β

(Σεπῶλια)

Σὲ λίγες μέρες ἐπανεκδίδεται

"ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ,"

Τὸ μοναδικὸ στὴν Ἑλλάδα γυναικεῖο περιοδικὸ.

66 ΣΕ = ΝΟΥ 99

ΡΕΣΤΟΡΑΝ - ΒΑΡΙΕΤΕ

Σκαρμαγκᾶ 3 - Τηλέφ. 53183

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ:

- ΕΛΙΤΑ-ΦΡΙΤΣ-ΟΥΑΛΑΣ (διεθνῆς ἀτραξιόν)
■ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ-ΔΙΑΝΑ
■ ΝΤΟΥΟ ΡΙΣΤΕΛ-ΧΡΙΣΤΙΑΝ-ΤΙΤΙΚΑ
■ ΝΙΚΗ-ΡΟΥΛΑ-ΦΕΡΙΝΤΑ-ΔΙΑΝΑ
■ καί ὁ ΣΩΤΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Κουζίνα προπολεμικὴ μὲ τὰ ἀγνότερα ὀλικά

Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον, Κυριακὴν ἢ μ. μ.—7

ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ

"ΑΔΑΜΠΡΑ,"

Ἐπιχειρήσεις

ΚΟΥΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ-Γ. ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

ΠΡΙΝΕΑΣ-ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΜΑΝΕΛΛΗΣ

ΚΑΙ Η ΚΟΥΛΑ ΓΚΙΟΥΖΕΠΕ

Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ - Α. ΓΙΑΛΑΜΑ

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Πρωτότυπη Ἐπιθεώρησις

Ὁρχήστρα Τζαζ Γ. ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

Σκηνογραφία ΓΙΩΤΗ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ

Από το Μουσικό Θέατρο.

ΜΑΡΙΚΑ ΚΡΕΒΒΑΤΑ

Η εξαιρετική πρωταγωνίστρια του Θεάτρου Παπαιοάννου που θριαμβεύει στην «Γκρεμισμένη Φωλιά».

ΕΙΣΘΕ ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ ΑΛΛΑ... ΙΝΟΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

Η μεγάλη μας Μαρίκα Κοτοπούλη έκανε την πρώτη της εμφάνιση στην σκηνή όταν ήταν 40 ημερών μόρδ και στο έργο «δ άμαξηλάτης των Άλπεων»...

Ο γνωστός θεατρικός κριτικός και ιστοριοδίφης του Θεάτρου μας κ. Γιάννης Σιδέρης έχει δίπλωμα καθηγητού της φιλολογίας και έδωσε μάλιστα πρό έτών στην Ίόνιο Σχολή και στο 4ον Γυμνάσιον Αρρένων...

Τό Σωματεϊόν Έλληνων Ηθοποιών ιδρύθηκε τό 1917...

Ο λογοτέχνης, συγγραφέας και μεταφραστής του Σαίξπηρ κ. Β. Ρότας, είναι συνταγματάρχης έν άποστρατεία...

Ο συγγραφέας κ. Α. Κ. Εθαγγελίδης άρχισε τό συγγραφικό του στάδιο από την Μάντρα του Άττιν, όταν αυτή πρωτοδημιουργήθηκε στην δδόν Μεθύμης...

Ο γνωστός θεατρικός επιχειρηματίας κ. Φώτης Σαμαρτζής πριν καταπιστή αποκλειστικά μέ τό θέατρο, έργάστηκε ως διαχειριστής ος διάφορες έφημερίδες...

Ο άγέραςτος Άτιν, άρχισε τό στάδιό του στο Παρίσι, όπου έσημείωσε μάλιστα εξαιρετικά έπιτυχία και όπου... α τό ο α φ τ σ τ η κ ε μέ τό ψευδώνυμο αυτό, άφού ως γνωστόν, τό πραγματικό του όνομα, είναι Κλέων Τριανταφύλλου...

Ότι τό περίφημο ήθογραφικό έργο του κ. Δημ. Μπόγγη «Τ' άραβωνιάσματα» είχε προτάθη πρό καιρού νά γυρισθή στον κινηματογράφο...

MIKY

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ

Α. Κ.

Είμαι ή τρέλλα ή προσωποποιημένη μισό λεπτό άκίνητη δέν μένει. Και διαρκώς εϋτόραπελη και πάντα γελαστή Μιλάει έδώ μ' ένα γνωστό, γελάει κεί μέ κί' έτοι, γεμάτη φούρια σκαρόνει στο μυαλάκι της μιά φασαρία καινούργια.

Τά νειάτα τόση όμορφιά προσδέτουν στή ποδ' μās τή δείχνουν καλλονή πραγματική είναι και τόσο άρρενωπή ή περπατησιά ποδ' ίσως ν' άμφιβάλουν μερικοί [της πώς ή θεοτέρελλη αυτή κί' δημοφη κόρη δέν εγεννήθηκεν άγρόι!

Βρέφος έβγήκε στή σκηνή και σαν άριστα άληθινή διέπρεψε στους ρόλους της άπ' τά μικρά [της χρόνια, λάμπουν σαν άνοιξιάτικα τά δυό της μάτια κλώνια, κί' έχει άγκαλιάσει όλους τους πιθανούς κί' άπίθανους, μικρούς, [μεγάλους ρόλους.

Παίζει τά πάντα δηλαδή: συμπρόετες, [κωμικές, κάνει τους μάγες ποδ' και ποδ', κάνει τις [γενρικές, παίζει τις μενιδιάτισες, ζακωνθινές, τους [βλάχους, κάνει άριστοκράτισες, παίζει και τους [Φελλάχους.

Κατατερίστια έκτακτη, δραματική, έρωμένη. Και ποιος ρόλος θά βρεθίη ποδ' νά μίν [της ηγνάνει;

Και τ' άγαπά τό θέατρο και μελετά πολύ, μοναδική χορεύτρια, και σ' όλα της καλή. Με μία, μόνο μία μικρή άδυναμία:

Τό τάβλι!... Έκει διαλέγοντας τό δώμα [ποδ' άγκαζάει, άκέραια κί' δλόκληρη την προσοχή της [δίνει στο πώς, μέ τά χεράκια της καλό θά φέ- [ρη ζάρι, σίς πόριες ή στο πλακωτό, στο γκιούλ, [στο μοριτζίνι...

Μάτια θεία, μάτια πλάνα, έχει πάντα σαν κωτιά, και διαρκώς μέ την Μαρίκα, συντροφιά της, είν' ή Άννα Καλουτά!...

Μ. Κ.

Σαν μοίρασε τά δώρα του ό Θεός μέ κα- [λωσύνη, έινχε τότε ή φίλη μας νά 'χη προτεροιά- και πήρε τόση σοβαρότητα [τητα δση ή άδελφή της άραξε παραφροσύνη!

Ο διπλωμάτης ό σωστός, και ρώτημα [δέν θέλει, μπροστά της σβύνει ό Μέττερνιχ, σβύνει [κί' ό Μακιαβέλλι, και την άκούν, κί' ή άδελφή στο σπίτι [κί' ή μαμιά της έφού έκείνη είναι τό πών, ό διπλωμάτης!

Άμίλητη και σοβαρή! Και σοβαρή κί' [άμίλητη, Μαντεύεται άπ' τή γλώκα της πώς είναι [γλυκοφίλητη, και πάντα φίνα και κομψή χορεύει άντροες στο ταπί!...

Κί' αυτή βγήκε στο θέατρο, από μικρού- [λα, βρέφος!... έχει προσόντα άφάνταστα. Τίποτα δέν της [λείπει, κί' αν τό έξυπνό της μέτωπο, σκεπάζει [κάποιο νέφος,

Κανείς δέν ξέρει, μά κανείς σαν βρίσκει' έξω της σκηνής αν ίσως κούβει μιά χαρά ή κούβει κά- [ποια λύπη.

Τυλίγει και τους έξυπνους, κακούς και [κωηρούς κί' από τους ρόλους προτιμά μάλλον τους [σοβαρούς. Στο ντύσιμο, πραγματικά, έχει άδθενία [τόση, ποδ' πάντα αυτή τό γούστο της θά δώση.

Στήν Τσούχλον και στην Τσαμαδοδ' και [στον περίφημο Άντουάν,

Είν' ή γυναίκα ή θεική. Δέν ξέρει τί θά [πη' εδάν ούτε ποτέ τό «ίσως», [ή «όχι» θά είναι τ' «όχι» της, τό «κναι» [της θεικό, και μέ τό ύφος της γλώκ.

Άπέραντη ή φιλία της και άγνωστο τό [μύθος. Στο άίσθημα; Δέν χάρισε ποτέ της μιάν [ελπίδα και είναι μάλλον γεγονός πώς στο βιβλίό της ζωής, τον έρωτα [κοινώς άγόμα δέν εδιάβασε καμμιά γλυκειά [σελίδα!...

Δέν εδοήκε της Άγάπης την κατάλληλη κί' ίσως ούτε την ζητά, [εδκαίρια έχει διαρκώς την Άννα, συντροφιά της, ή Μαρία Καλουτά!...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Οι Πρωταγωνίστριες μας.

ΦΩΦΩ ΛΟΥΚΑ

Η μπριόζα και γοητευτική Πρωταγωνίστρια του θεάτρου «Άλάσκα» που καταχειροκροτείται κάθε βράδυ μέ άληθινό ένθουσιασμό από τό θεατρόφιλο κοινό.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΟΡΤΣ

ΔΥΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Είς έν σούντις των Άθηνών ό σκηνοθέτης Γιάννης Χριστοδούλου άποπεράτως τό πρώτο έλληνικό κινηματογραφικό Σορτς επί διαλόγων και στίχων του συγγραφέως κ. Αιμίλιου Σαββίδη. Είς τό ως άνω σορτς πρωταγωνιστούν ό τενοόρος της Λυρικής Σκηνης Πέτρος Έπιτροπάκης, ή Ρένα Κοτοπούλου, ό Λαλός, ό Γιάννης Άποστολίδης, ό μικρός Βυζάντιος και Άλλοι γνωστοί καλλιτέχναι. Η δπόθεση του μικρού αυτού φίλμ σπηρεζεται σίς όμορφές του τόπου μας και στην άληθινή άγάπη του Έλληνος προς τή πατρίδα του. Τό «δύο τραγούδια στην Έλλάδα» πλαισιώνεται από φραιότατες όποκρούσεις και τραγούδια. Η μουσική των όφελίζεται είς τον γνωστόν συνθέτη Μηνάν Πορτοκάλην. Οι παρακολούθησαντες την δοκιμαστικήν προβολήν της προαναφερομένης μικροταινίας, έκφράζονται με ένθουσιασμό και διατείνονται μάλιστα, ότι, τό σορτς αυτό, είναι ή πρώτη έλληνική ταινία ποδ' θά είναι ό πρόδρομος πολλών άλλων ποδ' θά γυρισθών είς τό μέλλον και θά έχουν πιθανότητας ντυμπλαρίσματος είς άλλας γλώσσας. Τό «δύο τραγούδια στην Έλλάδα» θά προβληθίη συντόμως ως έπικουρικόν σορτς μαζί με άλλας έυρωπαϊκάς ταινιάς' είς τους κινηματογράφους «Ρέξ» και «Ορφεία».

Ο δεκανεύς. — Όταν σημαδεύς γιατί κλείνεις τό ένα μάτι; Ο νεοσύλλεκτος. — Γιατί αν έκλεινα και τά δυό δέν θά έβλεπα καθόλου.

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΑ

Τιτλοφορείται «Προκοπήρες» κί' έχει έναν ενδιαφέροντα τύπον άνθρώπου ποδ' ταλαιπωρείται από μιά προίκα και ποδ' φοιτά θά διαπλάση ό κ. Λογοθετίδης. Τήν Τρίτην 21 Μαρτίου ή Μαίρη Άρώνη και ό Κώστας Μουσούρης θά παρουσιάσουν τον «Αρχισιδηρουργόν» του Ονέ, μέ τον όποιον θά κλείση και ή περίσσος του θεάτρου «Άλίχης». Ο θίασος τό καλοκαίρι στο θερινόν του θεάτρον θ' άρχίση μ' ένα νέον έργο του κ. Άλ. Διδωρική. Ο Άργυρόπουλος παίζει την πάλχη του έπιτυχία «Ίδθ Πραϊτόριους» ύστερα από τό «Γερωντοπαλήκαρο» του Ίκ. Ίμπροχώρη. Σχετικώς μέ τό έλληνικό αυτό έργο πολλά θρυλούνται είς τά παρασκήνια αναφορικώς μέ τά ποσοστά του, ποδ' φαίνεται ότι κατόπιν «εϊδικής» συμφωνίας δέν έφθασαν μέχρι του συγγραφέως. Τό θεάτρον «Τέχνης» θ' αλλάξη την έρχομένην εβδομάδα έργο μετά την έπιτυχία ποδ' γνώρισε μέ την «Στέλλα Βιολάντη». Άξίζει νά σημειωθίη ότι ό κ. Σανόπουλος έκτιμώντας τον καλλιτεχνικόν άγώνα των όπδ' τον κ. Κούν νέων σταλχών, παρητήθη όλων των ποσοστών του. Τό καινούργιο έργο του θεάτρου «Τέχνης» θά είναι

Εξη πρόσωπα ζητούνσ συγγραφέα του Πιραντέλλο [ποδ' θά αναδισασθών ή την έρχομένην Παρασκευήν ή την έρχομένην Δευτέραν. Ο θίασος του «Πανελληνίου» μέ τον κ. Γ. Κουκοδλη άπέκτησε καινούργια πρωταγωνίστρια την κ. Άννα Χριστοφορίδου. Η κ. Άννα Σταυρίδου είχεν ένα έπεισόδιον μετά τό όποιον άπεχώρησε [πρδ' ή μερδν άφού έπαιξε μόνον είς την άπογευματινήν παράστασιν και έφυγε είς την έσπερινήν. Ο θίασος των άσων κάνει χρυσές δουλειές μέ τον Παλάζιο Ουρανόν' μέ τον όποιον επαναμφανίζεται μετά τετραήμερον άοθένειν και ό κ. Κυριάκος Μαυρέας. Τήν άλλη βδομάδα τό συγκρότημα του θεάτρου «Κυβέλης» θά παρουσιάση την καινούργια μουσική κωμωδία των κ. κ. Άλ. Σακελλάριου-Θεοφανίδη «Έρωσ στο θρανίο» μέ πρωταγωνίστρια την δίδα Μαρίκα Καλουτά. Τό καλοκαίρι ό θίασος χωρίς τον Μαυρέα ποδ' θά συμπράξη είς τό συγκρότημα Θ. Παπαδοπούλου είς τό «Περροκέ» θά στεγασθίη είς τό καινούργιο θεάτρον «Τριανόν». Άξίζει νά αναφερθίη ότι αϊ άδελφαι Καλουτά, ό Κοκκίνης, ό Μακρής και ό Φιλιππίδης θά έχουν τό καλοκαίρι άποδοχάς άνω των 100.000.000 μηνιαίως. Ηδ' από

Δέσποινα Γουναροπούλου και τά όπέρα χαρηντικά του Μοσχόπουλου μέ την Λιάνα και Μοσχόπουλο Μάγκλερ. Μετά τό «Μπιέλι» ό θίασος της «Άλάσκα» θά παρουσιάση την έρχομένη εβδομάδα την πάλχη έπιτυχία ή «Νύφη της Κούλουσης» διασκευασμένη από τον κ.Δ. Γιαννουκάκη μέ μουσικήν Παπαϊωάννου. Τό θεάτρον «Παπαιοάννου» θά παίξη όλου την σαιζόν όπερέτες του Χατζηηαστοδούλου. Παράλληλως μέ την «Γκρεμισμένη Φωλιά» θά άνεβδσθ τό «Σάν ή καρδιά ποδ'» όπου θά εμφανισθίη ή καινούργια συμμπρέτα ποδ' θά προσλάβη και ποδ' κατά πδσαν πιθανότητα θά είναι ή κ. Σοφία Βεράνη. Ο θριαμβεύσας κατά την χειμερινήν περίσδον θίασος αυτός θά μεταφερθίη τό καλοκαίρι μέ την κ. Μαρίκα Κρεβατά επί κεφαλής είς τό θερινόν «Σαμαρτζή» ως έπιχειρησις των κ. κ. Φώτη Σαμαρτζή και Μολωνάκη. Στο έρχόμενο φύλλο κριτική του έλαφρού θεάτρου από τον κ. Άπ. Μαγγανάρη. ΖΗΤΗΣΑΤΕ άπ' όλα τά περίπτερα τον νέο ΟΔΗΓΟ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ ΈΚδοσις Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗ Πειραιώς 13 - Άθήναι